

[Poul Hansen (Kalundborg).]

forbundet. Han glemte i sin redegørelse ganske at tage i betragtning, at der jo er pumpet milliardbeløb udefra ind i det tyske erhvervsliv, således at det søndrede produktionsapparat har kunnet opbygges på hypermoderne måde, og han tog ikke i betragtning, at valutareformen jo ville være gennemført uanset styret. Han sagde, at de praktiske erfaringer dernede er en eksperimentel bekræftelse på, at retsforbundet har ret. Det siger han om forhold, der er knyttet til høje skatter og høje toldmure. Det siger han om et samfund, der, såvidt jeg ved, ikke drømmer om at indføre fuld grundskyld. Det siger han om forhold, hvorunder privatkapitalismen vel har større udfoldelsesmuligheder end noget andet sted, hvor kapitalejerne har opnået forholdsvis langt større indkomstforøgelse end arbejderne, og hvor lønnen trods de skete forhøjelser ligger på et meget lavt niveau. Jeg har forstået, at der hos de gamle retsstatsfolk, også blandt dem, der eksisterer endnu, dog fandtes megen social forståelse. Hos det ærede medlem er den totalt forsvundet.

Tilslidst vil jeg gerne knytte en kommentar til den lovsang til det såkaldte borgerlige samarbejde, der lød her i torsdags, dæmpet og stilfærdigt fra det ærede medlem hr. Erik Eriksen, lidt mere inderligt fra det ærede medlem hr. Aksel Møller. Dette samarbejde er, synes jeg, allerede stillet i en egen belysning ved det, vi har hørt under denne debat. Det synes ikke at være funderet på en helt så omfattende enighed, som man gerne vil give det udseende af. Den højtærede statsminister har allerede nævnt venstres og de konservatives ærede ordføreres forskellige holdning til stationeringsspørgsmålet. Det forekommer mig endvidere af betydning, at de to ordførere også indtog en så forskellig holdning, som de gjorde, til det radikale venstre. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen rettede en varm tak til de radikale. Vi har samarbejdet som gentlemen, sagde han. Jeg gad vide, hvad det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har følt ved den bemærkning. Med en vending, der engang blev brugt om afdøde Christmas Møller i en anden forbindelse, kan man sige, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen stænkede de radikale med

vellugtende vande. Det var ikke den idræt, det ærede medlem hr. Aksel Møller hengav sig til. Han mente tværtimod, at de radikales mentale tilstand var en sådan, at de trængte til at komme til læge. Det var vel ikke helt tilfældigt, at de to ærede ordførere udtalte sig så forskelligt om forholdet til det radikale venstre, og det kan jo være interessant at se, hvad det kan udvikle sig til.

Hertil kan føjes et par ting, som måske nok er mindre væsentlige, men dog symptomatiske. Det ærede medlem hr. Aksel Møller hentede atter tanken om en landbrugskommission frem og stillede den til disposition. Den har åbenbart ikke været stillet til disposition for den afgående regering, skønt de konservative ministre dog havde al anledning til at søge den realiseret. Endelig tog det ærede medlem brugsforeningsskattens fane frem af mølposen og lod den blafre lystigt i vinden — et signal til stiftstidenderne om påny at lade et hengemt agitationsstof vederfares fuld retfærdighed. Nu er der jo ikke det samme hensyn at tage til partneren som før. Det skal blive interessant for os andre at iagttage det videre fodslag mellem venstre og det konservative folkeparti.

Erik Eriksen: Jeg tror, at vi allesammen ligesom har en følelse af, at grundlaget og tidspunktet for en politisk debat kunne være bedre. Regeringen har endnu ikke haft mulighed for at vise, hvad den duer til, og åbningstalen eller programerklæringen — hvad man nu skal kalde den — er heller ikke i særlig grad velegnet som grundlag.

Den højtærede statsminister erkendte selv i går, at den ikke var god, og at kommende regeringer måtte sørge for at gøre denne åbningstale bedre. Det skal vi tage til os og være opmærksomme på — det går jo også nok. Jeg skal derfor også søge at fatte mig i korthed, så debatten kan afsluttes og tinget begynde på sit egentlige lovgivningsarbejde.

Om regeringsdannelsen er der for mig kun grund til yderligere at sige nogle ganske få ord. Begivenhederne heromkring må i det store og hele siges at være uddebatteret. Det er fastslået, at den tidligere regering selv efter en eventuel omdannelse ville møde ubetinget modstand fra radikal side.